

ANNEM

Seyfettin Karamızrak

En güzel huylarda, cömerttin boldun
Sevgiyle çağladın, dünyama doldun
Ruhuma gün düşen, pencerem oldun
Ekmeğim tuzumsun, dizlerimde em
Onurum mesrurum, canım bir tanem
Huzurum gururum, sevgilim annem.

Kimi gün ağlarsam, kederden gülmez
Tebessüm etmezsem, gözü yaş silmez
Bu ömrüm O'nla şen, üzüntü bilmez
Gönlüme ecesin, müjgânda şebnem
İtırım nergisim, misk kokum nanem
Bademim şekerim, bir lokum annem.

Her halin muhterem, zarafet vakar
Dilinden hoş kelam, bal şerbet akar
Sırlardan kalbime, lambalar yakar
Seninle her daim, mutludur hanem
Dudaklar dua der, gözlerinde nem
Nurlardan yorganla, örtersin annem.

Büyüdüm gözünde, çocuğum yine
Dersin ki; gel sarıl, mest olsun sine
Hasretim son bula, bir nebze dine
Bu nasıl sevgidir, söyle nemenem
Sana da böyle mi, yapardı ninem
Canıma can katan, biricik annem.

Saçlarda yıldız var, bak aklar düştü
Gördün de bağına, gamlar üşüştü
Uyandır sarmala, de ki; "bir düştü"
Özledim kokunu, canım nar tanem
Şefkatle bas haydi, bekliyor sinem
Hâlâ ben bebeğim, seviver annem.

Özledim gül yüzlüm, ıslaktır gözler
Duygular hüznü, kâr etmez sözler
Ciğerim kavruldu, sönmüyor közler
Geçmiyor günlerim, bitmiyor senem
Kapadım gözümü, gel haydi minem
Sürpriz yap son kere, öpüver annem.